

Sygn. akt I ACz 842/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Ryszard Iwankiewicz

Sędziowie: SA Małgorzata Gawinek

SA Danuta Jezierska /spr./

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2012 r. w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko D. G.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt I C 1200/11

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Małgorzata Gawinek Ryszard Iwankiewicz Danuta Jezierska

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym 8 sierpnia 2012 roku w sprawie I C 1200/11 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia oraz (w punkcie 2.) odrzucił zażalenie powoda wniesione 19 lipca 2012 roku na punkt II postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 16 maja 2012 roku w przedmiocie kosztów postępowania.

Sąd zważył, że postanowieniem z dnia 6 lipca 2012 roku odrzucono zażalenie powoda na postanowienia z dnia 16 maja 2012 roku z powodu nieuiszczenia opłaty od zażalenia. Pismo powoda z 17 lipca 2012 roku potraktowano jako wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia tegoż zażalenia. W piśmie tym skarżący podał, że przyczyną uchybienia terminowi było to, że mylnie sądził iż zwolnienie od kosztów sądowych rozciąga się na opłatę od zażalenia. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że domniemywanie przez powoda, że nie jest zobowiązany do uiszczenia opłaty, wbrew doręczonemu jemu wezwaniu, nie miało żadnego uzasadnienia. Powód dysponował bowiem postanowieniem z 12 stycznia 2012 roku, z którego jasno wynikało, że zwolniono go wyłącznie od opłaty od pozwu. Wadliwe wnioskowanie, wbrew wyraźnej treści postanowienia, że powód jest zwolniony od opłaty od zażalenia uzasadnia wniosek, że uchybienie terminowi nastąpiło z winy powoda, tym bardziej, że otrzymał również wezwanie do uiszczenia opłaty od zażalenia. Następco oddalenie wniosku o przywrócenie terminu zdeterminowało uznanie, że zażalenie wniesione pismem z dnia 17 lipca 2012 roku na postanowienie z 16 maja 2012 roku jest zażaleniem spóźnionym, wniesionym znacznie po upływie terminu z art. 394 § 2 k.p.c. (k. 93-94).

Na powyższe postanowienie zażalenie (zarówno co do punktu 1 jak i 2) złożył powód. Przyznał, że składając wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania był przekonany, iż uchybił terminowi do wniesienia należnej opłaty, jednakże po zapoznaniu się z zarządzeniami Sędziego wzywającymi do uiszczenia opłaty od zażalenia na

postanowienie z 16 lipca 2012 roku stwierdził, że opłatę od tego zażalenia uiszczył 27 lipca 2012 roku. W jego przekonaniu opłaty dokonał w wykonaniu zobowiązania sądu z 19 lipca 2012 roku. Podkreślił, że wcześniej Sąd nie wzywał go do uiszczenia tej opłaty, co oznacza, że brak fiskalny zażalenia z 24 maja 2012 roku uzupełnił w terminie (k. 100-101).

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżący nie kwestionuje spoczywającego na nim prawnego obowiązku wykazania, że uchybił czynności procesowej bez swojej winy, a podnosi, że czynności tej dokonał w terminie, co dezaktualizuje rozstrzygnięcie w przedmiocie przywrócenia terminu.

Rozpoznając zatem niniejsze zażalenie, po analizie akt niniejszego postępowania, Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, że argumentacja skarżącego opiera się na mylnym przekonaniu, że opłatę od zażalenia z 24 maja 2012 roku uiszczył w terminie, co doprowadziło go do wadliwych wniosków o skutecznym uzupełnieniu jego braków. Wbrew stanowisku powoda (co dla zasadności jego zażalenia okazało się kluczowe) Sąd Okręgowy wezwał W. B. do opłacenia zażalenia wezwaniem z dnia 13 czerwca 2012 roku (vide k. 73) doręczonym jemu 18 czerwca 2012 roku. Termin do wniesienia opłaty upłynął zatem powodowi bezskutecznie 25 czerwca 2012 roku. Opłata wniesiona dopiero 27 lipca 2012 roku została uiszczona po upływie terminu do jej dokonania. Takie przekonanie we wniosku o przywrócenie terminu początkowo prezentował także i powód, co może sugerować, że jego obecne stanowisko procesowe wyrażone w złożonym zażaleniu jest jedynie przyjętą linią obrony.

Reasumując, ocena prawna wyrażona w zaskarżonym postanowieniu Sądu Okręgowego jest prawidłowa i Sąd Apelacyjny nie widzi podstaw do jej zmiany, dzieląc ją w całości. Oczywistym jest bowiem, że postanowienie w przedmiocie zwolnienia powoda od kosztów sądowych w kontekście wezwania do uiszczenia opłaty od zażalenia nie pozostawiało żadnych wątpliwości co do zakresu udzielonego zwolnienia. Powód nie wykazał zatem aby uchybił czynności w terminie bez swojej winy w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c. Powyższe ustalenie wprost prowadzić musiało do konstatacji, że zażalenie załączone do wniosku o przywrócenie terminu zostało złożone po upływie terminu do jego wniesienia.

Powyższe rozważania wprost wskazują na to, że Sąd Okręgowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, co skutkować musiało orzeczeniem, jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Małgorzata Gawinek Ryszard Iwankiewicz Danuta Jezierska